

РЕШЕНИЕ

№ 7842

гр. София, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **9936** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от А. Д. А. от [населено място], чрез адв. М. срещу Ревизионен акт Ревизионен акт №Р-22221520004636-091-001 от 12.05.2022 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В. – ръководител на ревизията, в частта, с която е изменен с Решение № 1521/21.09.2022 г., издадено от Директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., като установения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 20 418,78 лв. е определил на 13 612,52 лв. ведно със съответните лихви.

Жалбоподателят оспорва РА като неправилен, необоснован и незаконосъобразен - издаден в противоречие с материално-правните разпоредби и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че не са налице обстоятелства по чл. 122, ал.1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, провеждането на ревизията по особения ред е направено при липса на законово предвидените предпоставки и при позоваване на абстрактно формулирани критерии от страна на ревизиращия екип. Липсват доказателства за извършване на ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. В РД и РА се съдържат констатации относно реализирани приходи през ревизиращия период. Счита, че е допусната техническа грешка при изчислението, като вместо с установената разполагаема сума в края на 2017 г., която се пренася в 2018 г., да бъде намален констатирания от ревизиращия екип недостиг, то разполагаемата сума е прибавена към него, поради което е получена нереална стойност на недостиг за 2018 г. в размер на 224 954 ,75 лв., която е образувана от установения от ревизиращия екип недостиг в размер на 136 125,19 лв. +

установената от директора на Д „ОДОП“ разполагаема сума от 107 382,60 лв. Счита, че сумата е следвало да се изчисли като установения недостиг в размер на 136 125,19 лв. се извади установената от директора на Д „ОДОП“ разполагаема сума от 107 382,60 лв. и получената сума от 28 742,59 лв. да е крайната сума на недостиг за 2018 г. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен обжалвания РА. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание от 25.09.2023 г. на жалбоподателя е дадена възможност да в 7 – дневен срок да представи допълнителни доказателства и с писмена молба да формулира допълнителни въпроси към експертизата, такива не са представени.

В проведеното съдебно заседание от 13.11.2023 г. и по съществуто на спора, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Отвратната страна, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя писмена защита.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520004636-020-001 от 31.07.2020 г., връчена на 24.09.2020 г., издадена от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на А. Д. А. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. Със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221520004636-020-002/18.12.2020 г. и ЗИЗВР №Р-22221520004636-020-003/21.01.2021 г. е удължен срокът за извършване на ревизия, в т.ч. до 24.02.2021 г. Заповедите са издадени от органа, издал първоначалната ЗВР.

Поради прекратяване на служебните правоотношения на Т. П. Н. със Заповед №102/07.02.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, въз основа на Решение за изземване на разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК правомощията на възлагащ орган са възложени на П. Г. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520004636-092-001 от 15.03.2022 г., връчен на 24.03.2022 г. На основание искане от ревизираното лице за продължаване на срока за подаване на възражение срещу РД, е издадено Уведомление №Р-22221520004636-РУС-001/11.04.2022 г. с удължен срок до 07.05.2022 г. Срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх.№Р-22221520004636-В.-001-И/05.05.2022 г., прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221520004636-091-001/12.05.2022 г., издаден от П. Г. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 14.06.2022 г. С оспорения РА са установени допълнителни задължения общо в размер на 99 145,27 лв. и лихва в общ размер на 44 150,62 лв. за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. Допълнително

установените задължения са във връзка с получени средства по банковата сметка на лицето, които са квалифицирани като доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец и подлежат на облагане, както и от установено несъответствие между получените приходи и направените разходи.

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221520004636-040-001/28.08.2020 г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221520004636-040-002/11.02.21 г. В отговор, от ревизираното лице са представени писмени обяснения, справки, декларации, договори, нотариални актове, удостоверения, банкови извлечения и др.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „СТОЕВ СЕКЮРИТИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АЛИНА 93“ ООД, ЕИК[ЕИК], „МОТ БГ 2010“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МОТ БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МОТ ИНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „НОЙЕР ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], резултатите от които са обективирани в протоколи, подробно описани в РД.

Връчени са Искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до „СПИДИ“ ЕАД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД. Получените отговори за получени и изпратени преводи/пратки са подробно описани в РД.

Изготвено е ИПДПОТЛ с №Р-22221520004636-041-003/16.10.2020 г., изпратено по пощата до Е. Н. К.. Писмото не е получено от лицето и обратната разписка е върната с гриф „непотърсен“.

Изготвено е ИПДПОТЛ с №Р-22221520004636-041-002/16.10.2020 г., изпратено по пощата до Е. А. А.. Писмото е върнато неполучено от лицето. Изготвено е ИПДПОТЛ с №Р-22221520004636-041-004/16.10.2020 г., връчено по електронен път на М. Й. П.. Лицето е изпратило на 06.11.2020 г., че за периода е бил назначен на 4 часа, като служебните му задължения включват разнос на авточасти до адреси на клиенти, отчитане на сумите от доставките, изпращане на пратки през офис на С., получаване на суми от реализирани през тях поръчки и в края на деня превеждане на всички тези суми на посочената сметка в Б..

Изготвено е ИПДПОТЛ с №Р-22221520004636-041-007/16.10.2020 г., връчено по имейл на Й. Й. Ч.. На 26.10.2020 г., лицето е декларирало, че предоставената сума на ревизираното лице в размер на 10 000,00 лв. е паричен заем, а сумата от 720,00 лв. са дадени средства за покупка на подарък на внука й. Не е предоставяла суми в брой на А. А.. Произход на средствата – банков кредит от 01.06.2016 г. от „Общинска банка“ АД. Сумата от 10 000,00 лв. е върната напълно от ревизираното лице. Й. Ч. е майка на Й. Й., с която А. А. живее на семейни начала.

Изготвено е ИПДПОТЛ с № Р-22221520004636-041-006/16.10.2020 г., връчено по електронен път на Е. И. А.. С придружително писмо вх. № Р-22221520004636-ПРД-002И/11.11.2020 г. от лицето е представена декларация, че сумите, които са посочени представляват връщане на сума, преведена по - рано. Сумите, които е предоставяла в брой на сина й А. А. са дарения и суми за извършване на плащания за нейна сметка, а именно: дарения в размер на 115 000,00 лв., суми дадени за извършване на покупки/плащания за нейна сметка 71 300,00 лв. Посочено е, че паричните средства са дарения от дъщеря й, спестявания, продажба на имоти и

разпределени дивиденди. Приложена е и декларация от Р. Т. /сестра на ревизираното лице и дъщеря на Е. А./, която е декларираща, че за периода 01.01.2012 г.- 31.12.2019 г. е подпомагала финансово майка си Е. А., като и е предоставяла безвъзмездно суми в размер на 4 000,00 \$ ежемесечно, плащани в брой при посещенията и в България, в жест на благодарност. Средствата които е предоставила са от заплата на мъжа ѝ – професионалният футболист Д. Т..

Изготвено е ИПДПОТЛ с № Р-22221520004636-041-005/16.10.2020 г., изпратено по пощата до Й. В. Й., живееща на семейни начала с ревизираното лице. Лицето е деклариращо, че посочените сумите са за хранене на личната сметка, от която се издържат, тъй като живее с ревизираното лице на семейни начала. Няма предоставени суми в брой. Паричните средства са от заплата, обезщетения за майчинство, спестявания, дадени суми в брой през 2018 г. в размер на 38 000,00 лв. от Д. А., дарения от родителите и лични средства на А. А., които ѝ е давал в брой, за да бъдат превеждани в сметката, поради факта, че работи в банка.

С Протокол №1733689/11.02.2021 г. са приобщени всички доказателства събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-Ф22221519000803-073-001/24.06.2020 г.

С Протокол №1733690/16.02.2021 г. са приобщени доказателства, а именно: РД №Р-22221019008445-092-001/25.06.2020 г. и РА №Р-22221019008445-091-001 от 14.07.2020 г., издадени на „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД; обяснение на Е. К. с вх. № 94-00-1938/04.12.2019 г. на ТД Б.; Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221520004057-141-001/31.01.20 г. на Е. А. А..

Отделно, с Протокол №1733692/22.02.2021 г. са приобщени доказателства, а именно: Протокол за извършена насрещна проверка №1733692/22.02.2021 г. на А. А..

На ревизираното лице са връчени Уведомление №Р-22221520004636-113-001 от 12.02.2021 г. за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221520004636-139001/12.02.2021 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221520004636-040-003/12.02.21 г. с приложена Декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за притежаваното имущество, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участие в управителни и надзорни органи на юридически лица. Определен е 14-дневен срок за представяне на допълнителни доказателства.

Било установено, че А. Д. А., в качеството си на местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, на основание чл. 8, чл. 1, чл. 12 от същия закон е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в Република България и в чужбина. А. Д. А. има 3 непълнолетни деца и няма сключен брак. Лицето живее във фактическо съжителство с Й. В. Й..

Въз основа на събраните доказателства, в т.ч. представените документи от трети лица и данните в информационната система на НАП, ревизиращият екип е извършил съпоставка на получените доходи и извършените разходи на лицето за 2016 г., 2017 г., и 2018 г.

От ревизираното лице е представена информация за наличните парични средства в брой към 01.01.2016 г. в размер на 230 000,00 лв., към 01.01.2017 г. – 199 314,24 лв., към 01.01.2018 г. – 269 341,83 лв. и към 31.12.2018 г. – 73 129,67 лв. Органите по приходите са приели, че начална разполагаемата сума в брой към 01.01.2016 г. е в размер на 5 000,00 лв.

Изследвали са получените от лицето доходи, имущественото му състояние и

направените от него разходи. Направена е съпоставка между притежаваното имущество и направените разходи с получените доходи на лицето. При изготвяне на съпоставката на доходи и имущество на лицето са взети предвид наличностите по сметките /началните и крайните салда/ за всяка отчетна година и движението по същите с характер на получени доходи и извършени разходи на лицето, като е направено хронологично проследяване на движението на паричните средства и за целта е изготвена таблица за приходи и разходи, която показва дали разходите надвишават размера на доказаните от лицето доходи.

За 2016 г.

Във връзка с преведени по банков път суми от физически лица, от А. Д. А. е изискано обяснение относно преведените суми от Й. Й., М. П., Й. Ч., Е. А., Е. К. и Е. А..

От страна на ревизираното лице е представено обяснение, че сумите от Е. А., М. П. и Е. К. са негови лични средства, които са внесени от посочените лица, поради невъзможност А. А. да посети банков клон в даден момент. Сумите от Е. А. представляват връщане на дадени по-рано през годините чрез кредит суми в размер на 138 000,00 лв. и дарения. В тази връзка посочва следните захранвания от негово име за извършване на плащания за сметка на Е. А.: Ц. на 14.02.2018 г. - 25 000,00 лв.; Ц. на 13.02.2018 г. 25 000,00 лв.; Ц. на 27.09.2018 г. - 5 000,00 лв.; Ц. на 27.09.2018 г. - 6 900,00 лв.; Ц. на 14.02.2018 г. - 9 400,00 лв. или общо 71 300,00 лв.

Сумите които са превеждани от Й. Й. са общи на семейството, тъй като живее с лицето на семейни начала.

Посочва, че през 2018 г. сума в размер на 38 000,00 лв., превеждана от сметката на Й. Й. са предоставени в брой от баща му Д. А. за извършване на различни плащания за негова сметка. Сумата от 10 000,00 лв. от Й. Ч. е заем, който е върнат, а сумата от 720,00 лв. е подарък за внука й. Й. Ч. е майка на Й. Й..

При извършена насрещна проверка на А. А., приключила с Протокол №П-22221520053342141-001/01.04.2020 г. /приобщен към ревизията/ е установено следното:

Изготвено е ИПДПОТЛ с № Р-22221520004636-041-002/16.10.2020 г., изпратено по пощата до Е. А. А.. Писмото е върнато неполучено от лицето.

В хода на ревизията е приобщен Протокол за извършена насрещна проверка № П22221520004057-141-001/31.01.2020 г. на Е. А.. Същата е декларирала, че от средата на м. 10.2016 г. до 20.04.2017 г. е била служител на „АЛИНА 93“ ООД, на длъжност продавач-консултант, като е осъществявала дейности във връзка с поръчки на стоки от доставчици, обработване на поръчки, изпращане на пратки по Е., както получаването и отчитането на наложените платежи от пратките на лицето Е. К. /колежка/. Последната е отчитала получените суми на А. А. /пряк ръководител/. От получените суми Е. К. е изплащала на Е. А. трудовото й възнаграждение. ФЛ декларира, че не са изпращали стоки/получавали стоки с наложени платежи за тяхна сметка.

Относно Е. К. е изготвено е ИПДПОТЛ с № Р-22221520004636-041-003/16.10.2020 г., изпратено по пощата до Е. Н. К.. Писмото не е получено от лицето и обратната разписка е върната с гриф „непотърсен“.

От обяснение вх. № 94-00-1938/04.12.2019 г., се установява, че Е. К. е декларирала, че от 18.04.2016 г. до 04.11.2017 г. е била служител на „АЛИНА 93“ ООД, на длъжност продавач - консултант. Дейността ѝ е поръчка на стоки от доставчици, обработка на поръчки, изпращане на пратки по Е., получаване и отчитане на наложени платежи на

прекия ръководител А. А., като при събиране на по-големи суми в касата ги внася в личната му банкова сметка или ги предава лично. От получените пари е получавала трудовото си месечно възнаграждение. Не е изплащала стоки и не е получавала пратки с наложени платежи за нейна лична изгода. Дейността ѝ се е изразявала в приемането и обработването на поръчки за авточасти. Начина на организация на работата е била следната: след направена поръчка от клиент по телефона или чрез сайта, Е. Н. К. като служител във дружеството ги е заявявала на различни доставчици на авточасти: „КОСЕР“ АД, „АУТО КЕЛИ“ ООД, „ЕВРО 07“ ЕООД, „ИНТЕР КАРС“ ЕООД и „ТЕХНОПАРТ“ ООД. След като бъдат доставени се изготвя товарителницата, която се изпраща, заедно със стоката на крайния клиент. Не може да предостави фактури за частите закупени от доставчиците, тъй като те са издадени на определено дружество /„МОТ БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МОТ ИНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]/ и съответно предадени на счетоводителя в края на годината. Предавани са в края на годината, тъй като дружествата не са регистрирани по ДДС.

О., в който е работела Е. К. се е намирал в [населено място] на [улица]. Също така, когато е отивала да пусне пратка с документи или някаква лична вещ, не със служебна или търговска цел, от Е. винаги са ѝ съобщавали, че на нейно име има въведен друг телефонен номер. След информирането ѝ за извършване на проверката, Е. Н. К. е направила справка в Е. и телефонът, който излиза на нейно име е [ЕГН]. Това е служебният телефон за връзка с mot.bg. Приходите обаче след продажбата са получавани и предавани на А. А., собственик на трите дружества „МОТ БГ“ ЕООД, „МОТ ИНС“ ЕООД „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД.

В резултат на извършена насрещна проверка на ревизираното лице, приключила с Протокол №П-22221520053342-141-001/01.04.2020 г. ревизираното лице е посочило, че Е. Н. К. е назначена в „АЛИНА 93“ ООД на 25.04.2016 г. като продавач - консултант и освободена на 04.11.2017 г. Дейностите, които е извършвала в „АЛИНА 93“ ООД и „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД са по длъжностна характеристика на продавач- консултант.

Е. К. е изпращала от името на „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД и други дружества куриерски пратки с наложен платеж. В качеството ѝ на физическо лице не е получавала наложени платежи от името и за сметка на дружествата. Е. К. не е упълномощена изрично да изпраща куриерски пратки или да получава платежи/ пощенски парични преводи.

Събраните наложени платежи не са предавани на А. А., съответно са внасяни в касата на дружеството, в обект в [населено място], [улица]. Опаковане, изпращане, получаване на върнати пратки са извършвани в същият офис, съответно получаването на наложените платежи изпратени от името на „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД, са получавани от различни служителите на дружеството /в т.ч. и Е. К./ в офис на Е., в кв. В.. Продажбите са документирани по надлежния ред, с издаване на съответните документи.

Е. К. е изпращала пратки за „МОТ БГ 2012“ ЕООД /„СТОЕВ СЕКЮРИТИ“ ЕООД/, „МОТ ИНС“ ЕООД и „ПИ ЕС ДИ“ ЕООД за периодите от 25.04.2016 г. до 04.11.2017 г.

През този период е била назначена в „АЛИНА 93“ ООД, като е работила в трите дружества чрез договор за наем на персонал. Посочено е, че в товарителниците, които имат „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД, при изпращане на пратките се записва юридическото лице /например „МОТ БГ 2012“ ЕООД/ и под него физическото лице /например Е. К./. Всички други наложени платежи, които Е. К. е получавала, на които не пише името на някое от дружествата на А. А., са нейни лични пратки, за които той няма информация, нито отношение, нито може да посочи размера, нито вида на изпращаните от нея в качеството ѝ на физическо лице стоки.

От своя страна А. А. е заявил, че доколкото му е известно, от миналата година, бившата му служителка е подала сигнал пред НАП относно наложени платежи, които тя е изпращала и не е отчитала по надлежния ред, като същите са били предавани лично на А.. Декларирано е, че в качеството му на физическо лице не е получавало пари от Е. К..

Във връзка с установеното органите по приходите се обобщили, че горесцитираните лица, независимо едно от друго декларират, че преведените суми са от продажба на авточасти, като сумите са внасяни в личната сметка на ревизираното лице. В хода на ревизията е установено, че бивши служители в дружествата на А. А., в т.ч. и Е. К. са му превеждали суми по личната банкова сметка, както следва: М. П. – сума в размер на 16 100,00 лв.; Е. А. – сума в размер на 18 976,65 лв.; Е. К. – сума в размер на 18 480,00 лв.

Във връзка с постъпилите суми в общ размер на 53 556,65 лв. по банковата сметка на лицето, ревизиращият екип е приел, че е налице укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане.

В хода на ревизията Е. А. /майка на А. А./ е декларирала, че му е предоставила през годините парични средства, както следва: през 2013 г. – 45 000,00 лв., през 2014 г. – 97 000,00 лв., през 2015 г. - 88 000,00 лв. или общо дарена към 01.01.2016 г. сума в размер на 230 000,00 лв. Произходът на средствата е от дъщеря ѝ Р. Т., омъжена за професионалния футболист Д. Т..

При извършена проверка в Търговския регистър, Справка по персонална партида на лицето Е. А. през периода 2012 г. - 2018 г. са установени вписвания, подробно описани в РД на стр. 32.

Посочено е, че за периода, през който Е. А. е декларирала, че е давала средства на сина си, същата е извършвала сделки с недвижими имоти, за които е учредявала договорни ипотечи. Е. А. не е имала средства, за да ги предоставя като дарение на А. А.. Посочено е, че в противоречие на икономическата логика е Е. А. да получава 4 000,00 долара на месец от дъщеря си и да ги предоставя за издръжка на сина си, години наред.

На следващо място органите по приходите са изтъкнали, че при извършената проверка, приключила с Протокол №ПФ-22221519000803-073001/24.06.2020 г., е ревизираното лице е декларирало разполагаема сума в брой към 01.01.2016 г. в размер на 20 000,00 лв., а след връчване на протокола, запознаването с него и при започване на ревизията, А. А. декларира начално салдо в размер на 230

000,00 лв.

Относно дарението от майка си Е. А. през 2014 г. е посочена сумата в размер на 49 990,00 лв., а след връчване на протокола лицето вече декларира дарение в размер на 97 000,00 лв.

Прието е, че изготвените документи между А. А., майка му и сестра му са единствено за целите на ревизията.

Във връзка с гореизложеното органите по приходите не са признали декларираното начално салдо в размер на 230 000,00 лв., а е прието в размер на 5 000,00 лв.

След извършена съпоставка на получените приходи/доходи и извършените разходи за 2016 г. е установен недостиг на парични средства в размер на 317 975,47 лв.

Ревизиращият екип е счел, че ревизираното лице е действал като търговец, независимо, че няма регистрация по реда на Търговския закон /ТЗ/. Осъществяваните търговски сделки попадат в обхвата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ по силата на който се облагат доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец.

Така данъчната основа за облагане, определена от органите по приходите по реда на чл. 122 от ДОПК е в размер на 371 532,12 лв. в т. ч. /53 556,65 лв.+ 317 975,47 лв./. Данъчна ставка на материалния закон - 15%, съответно е определен е дължим данък в размер на 55 729,82 лв. и лихва за забава.

За 2017 г.

В РД подробно са описани всички движения в банковите сметки на лицето, като при съпоставката са включени всички приходи и разходи за периода.

Установено е, че на 27.01.2017 г. А. А. е закупил от „МОТ БГ“ ЕООД недвижим имот - офис 2, находящ се в [населено място], [улица] за сумата в размер на 26 990,45 лв. Сума е платена 2016 г. и е намерила отражение в паричния поток 2016 г.

Посочено е, че на дружество „МОТ БГ“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с РА №Р-22221019007297-092-001/21.07.2020 г. Констатирано е, че през 2017 г. дружеството е извършило продажба на недвижим имот - офис 2, на цена значително отличаваща се от пазарната. Предвид факта, че страните са свързани лица ревизиращите органи са приели, че данъчното третиране на взаимоотношенията между свързани лица е регламентирано в чл. 15 от ЗКПО. Когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица. При ревизията на „МОТ БГ“ ЕООД е прието, че пазарната цена на офис 2 на А. А. е в размер на 76 940,00 лв. и допълнително е начислен приход в резултат на отклонение от данъчно облагане.

В резултат на изложеното със сумата в размер на 49 949,55 лв. /разликата

между 76 940,00 - 26 990,45/ са увеличени разходите на лицето за 2017 г.

На следващо място е установено, че бивши служители в дружествата на А. А. са му превеждали суми по личната банкова сметка, както следва: Е. А. – сума в размер на 11 940,00 лв., Е. К. – сума в размер на 4 750,00 лв.

Във връзка с постъпилите суми в общ размер на 16 690,00 лв. по банковата сметка на лицето, ревизиращият екип е приел, че е налице укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане.

Установено е, че през 2017 г. по банкова сметка [банкова сметка] Е. в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД постъпват суми в общ размер на 10 395,88 лв. С ИПДПОЗЛ № Р-22221520004636-040-001/28.08.2020 г. от ревизираното лице е изискано обяснение, относно произхода на получените суми. А. А. е декларирал, че „сумите са постъпили от различни чуждестранни лица, във връзка с покупка на автомобилни части - мои лични такива. В крайна сметка сумите са върнати от сметка завършваща на 720 през м. февруари 2018 г.“

След анализ на движението по банкова сметка BG79 UNCR70001520296720 е установено, че за периода 25.01.2018 г. – 26.02.2018 г. са върнати суми в размер на 6 414,83 лв. Прието е разликата в размер на 3 981,05 лв., представлява укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане.

През годината по същата банкова сметка са постъпвали суми в размер на 12 303,06 лв. с основание AZV-Paypal E. SARL. Лицето е декларирало, че AZV- E. SARL е платежна система на Paypal.com и е във връзка с продажба на лични авточасти. А. А. е декларирал, че сумите са върнати.

При преглед на представените документи ревизиращите органи са установили, че са представени справки на чужд език. Съгласно чл. 55, ал. 1 от ДОПК, субектът е длъжен да представя съставен на чужд език документ, придружен с точен превод на български език, извършен от заклет преводач. Към документите липсва превод от заклет преводач, съответно не става ясно представените документи как кореспондират с горесцитираните банкови преводи. В резултат на изложеното Органите по приходите са приели, че сумата в размер на 12 303, 06 лв. представлява укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане.

На следващо място в хода на ревизията е установено, че А. А. е получател на суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за извършени от него доставки на стоки, търгувани по електронен път. От „СПИДИ“ ЕАД са реализирани доходи от електронна търговия в размер на 1 003,70 лв., а от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД в размер на 400,00 лв. Прието е, че сумата в общ размер на 1 403,70 лв. представлява укрит и недеklarиран доход.

След извършена съпоставка е установено несъответствие между стойността на получените доходи и извършените разходи от ревизираното лице в размер на 118 933,31 лв.

Данъчната основа за облагане, определена от органите по приходите по реда на чл. 122 от ДОПК е в размер на 153 311,12 лв. в т. ч. /34 377,81 лв.+ 118 933,31 лв., като отново е приложена данъчна ставка - 15%. Установен е дължим данък

в размер на 22 996,67 лв., ведно с лихви за забава.
За 2018 г.

При направената съпоставка е установено несъответствие между стойността на получените доходи и извършените разходи от ревизираното лице със сумата от 136 125,19 лв.

Данъчната основа за облагане, определена от органите по приходите по реда на чл. 122 от ДОПК е в размер на 136 125,19 лв., съответно е приложена данъчна ставка отново в размер на 15%. С процесния РА е установен дължим данък – 20 418,78 лв., ведно с лихви за забава.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1521/21.09.2022 г., с което РА е изменен като установения с РА резултат по ЗДФЛ за 2018 г. в размер на 20 418,78 лв. е определил на 13 612,52 лв., ведно със съответните лихви и е отменил в оспорената част на установения резултат по ЗДФЛ за 2016 г. и 2017 г., в едно със съответните лихви.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-909/05.10.2022 г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира въз основа на приобщения доказателствен материал.

Видно от заключението по ССЕ, след извършен анализ на финансовото състояние на А. А. (с оглед представените и приети доказателства по делото), както и методиката на изчисление за 2016 г. и 2017 г., изложени в Решение № 1521/21.09.2022 г. на Д „ДОДОП“ и след пренасяне на резултата за 2018 г. на признатите в същото решение за 2016 г. и 2017 г. разполагаема сума/превишение на доходите, в размер на 106 338,77 лв. е констатиран недостиг на парични средства в брой за 2018 г. в размер на 224 954,75 лв., но като е взел в предвид разпоредбата на чл. 155, ал. 8 от ДОПК, според който РА не може да бъде изменен във вреда на ревизираното лице е приел констатирания недостиг на от РА, а именно в размер на 136 125,19 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По

административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

От събраните по делото доказателства, от мотивите, съдържащи се в ревизионния акт, от установяванията, съдържащи се в ревизионния доклад се установява правилно и законосъобразно обосноваване на приложимостта на ревизията при особени случаи - в процесния случай по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, доколкото несъответствието между декларираните и получените доходи и имущественото и финансово състояние на ревизираното лице представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК, а наличието на данни за укрита приходи или доходи представлява обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, поради което е налице основание за определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 ДОПК. Съгласно посочения текст органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на, ал. 2 основа, когато декларираните и/или получени приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, както и при наличието на данни за укрита приходи или доходи. Следователно, редът, който следва да спазват ревизиращите органи при извършването на ревизия по чл. 122 от ДОПК е регламентиран в чл. 122, ал. 2 от ДОПК и чл. 124, ал. 1 от ДОПК. Посоченият ред в процесния случай е спазен от ревизиращите органи. Съгласно чл. 122, ал. 2 от ДОПК за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите взема предвид относимите обстоятелства, посочени в чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК. В процесния случай органите по приходите са взели предвид относимите обстоятелства. На ревизираното лице е било връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, с което са били изискани всички документи относно източниците и размера на доходите на ревизираното лице за ревизираните периоди, както и доказателства относно произхода на наличните парични средства в брой. От ревизираното лице е поискано представянето на документи относно вида на притежаваното движимо и недвижимо имущество, финансови активи, банкови сметки, притежавани парични средства в брой, вземания от трети лица и други, описани подробно в обстоятелствената част на ревизионния доклад. След анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства ревизиращите органи правилно и законосъобразно са приели наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - получените доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период и наличието на обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - наличие на данни за укрита приходи или доходи, поради което основата за облагане с данъци следва да бъде определена по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Изготвено е уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което ревизираното лице е било уведомено, че

основите за облагане с данък за всяка една от ревизираните години ще бъдат определени по реда на чл. 122 от ДОПК. В хода на ревизионното производство са били отправени и искания за предоставяне на документи и запитвания до външни институции и трети лица. Следователно, в хода на ревизионното производство от страна на органите по приходите са били извършени поредица от процесуални действия, в резултат, на които са събрани доказателства, които имат значение за законосъобразността на ревизионния акт. Следва да се има предвид и обстоятелството, че ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, а съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Правилно в тази връзка и решаващият административен орган в решението си прави извода, че тежестта за насрещното доказване е изцяло върху ревизираното лице. Нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК е част от производството по данъчноосигурителен контрол по глава шестнадесета. Административното обжалване на ревизионния акт е по глава седемнадесета от ДОПК, а съдебното обжалване на ревизионния акт е това по глава осемнадесета на ДОПК. Производството по данъчноосигурителен контрол, включващо и нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК не е част нито от производството по чл. 152 - 155 от ДОПК, нито от това по чл. 156 - чл. 161 от ДОПК, доколкото нормата е обща и приложима и за двете производства. Следва да се съобрази и обстоятелството, че органите по приходите обуславят приложимостта на нормата по чл. 124, ал. 2 от ДОПК при изпълнението на определени законови предпоставки, като обстоятелството дали ще се обуслови или не приложимостта на посочената норма зависи и от процесуалното поведение на ревизираното лице, доколкото съгласно чл. 124, ал. 3 от ДОПК при установяване на обстоятелство по чл. 122, ал. 1 ревизираното лице е длъжно да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция по приходите. Всъщност, следва да се направи разликата между чл. 123 и чл. 124 от ДОПК, т.е. разликата между установяването на недеklarирани печалби или доходи и от особените правила за ревизии. Нормата на чл. 123 от ДОПК установява оборимата презумпция за подлежаща на облагане с данъци печалба при наличието на обстоятелства по чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ДОПК, докато нормата на чл. 124 от ДОПК е свързана вече със следващия етап от производството, когато на ревизираното лице е дадена възможността да представи всички необходими доказателства и да вземе становище в 14-дневен срок относно определянето на основата за облагане с данъци по реда на чл. 122 от ДОПК. При съобразяването на това обстоятелство е и въведено и задължението за ревизираното лице по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. При

съобразяване на тези обстоятелства, като неоснователни се определят твърденията в жалбата за допуснати процесуални нарушения при определяне на задълженията по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като Уведомление № Р-22221520004636-113-001/12.02.2021 г. е връчено 12 дни преди срока за приключване на ревизията, което е пречило правото му на защита. Това е така, защото с изпращането на уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК поражда правото на ревизираното лице да представи доказателства и да изрази становище, както и да декларира обстоятелствата по чл. 124, ал. 3 от ДОПК и неспазването на този срок не преклудира тези му права. В конкретния случай на ревизираното лице е дадена възможност да представи възражение срещу РД, така и при оспорването по административен ред срещу констатациите в съставения РА. В този смисъл Решение № 2236/22.02.2017 г. по адм. дело № 15341/2014 г. на ВАС, Решение № 13911/16.11.2017 г. по адм. дело № 10245/2016 г. на ВАС и др.

Спорът по делото е по отношение на установените задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. изменени с решение № 1521/21.09.2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП от 20 418,78 лв. в размер на 13 612,52 лв. Съдът, счита, че за да прецени дали правилно е определен паричния поток на лицето за периода на 2018 г., следва да маркира и установяванията за периода от 2016 г. и 2017 г., които са отменени от решаващия орган, доколкото е определена различна началната разполагаема сума в брой към 01.01.2016 г. Съдът счита, че така определената сума от решаващия орган (каквато е била декларирана и от ревизираното лице) в решението си последният правилно е приел, че при установено превишаване на доходите над разходите на задълженото лице както за 2016 г., така и 2017 г., същото следва да се приеме като начална разполагаема сума в брой към съответните следващи данъчни периоди. В решението на директора на „ОДОП“ правилно е приел, че в началото на периода разполагаемата сума в брой, с която ревизираното лице е разполагало не е 5000 лв., както е прието от ревизиращият екип в РА, а в размер на 230 000 лв., като същата е била формирана от направени дарения направени в периода от 2012 г. до 2016 г. от майката на жалбоподателя – Е. А.. В следствие на това е била извършена корекция на таблицата за съпоставка за 2016 г., поради което е установил, че не е налице недостиг на парични средства, а напротив налице е превишаване в размер на 106 338,77 лв. В конкретният случай разликата е положителна и доколкото е налице превишение на приходите над разходите, то тези превишения в края на годината се приемат за начални суми в брой към следващата година. Приел е за необосновани и мотивите на ревизиращите по отношение на внесените суми от служителите Е. А., М. П. и Е. К. по банковата сметка на лицето в размер на 53 556,65 лв. за 2016 г. и в размер на 16 690,00 за 2017 г., приети за укрит и недеklarиран доход, подлежащ на облагане. За периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. директорът на Д „ОДОП“ отново е констатирал обратно на твърденията на ревизиращия екип, че вместо недостиг

на парични средства в размер на 118 933,31 лв., приети като данъчна основа за облагане за 2017 г., съгласно чл. 122 от ДОПК, е налице превишение на доходите в размер на 107 382,60 лв. Така посочената сума е формирал като е взел в предвид остатъка в размер на 106 338,77 лв. за 2016 г., като е изключил от разходната част на паричната съпоставка сумата в размер на 49 949,55 лв., както не е взета в предвид и сумата в размер на 269 338,83 лв., като разполагаема в края на периода. Разполагаемата сума от 2017 г. в размер на 107 382,60 лв. (106 338,77 лв. – парични средства в брой е събрана сумата с паричните средства в банкови сметки в размер на 1 894,69 лв.).

Така посочената сума е пренесена за налична начална сума за 2018 г, където е бил установен недостиг на парични средства в размер на 224 954,75 лв. Съдът споделя и изводите на решаващият орган, че ревизиращите са използвали неправилен подход, тъй като последните не са определили данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от същия закон, респективно не са налице условия за облагане на ревизираното лице. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър. Едноличният търговец формира данъчна основа по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ, към която се прилага ставката, определена в чл. 48, ал. 2 от закона – 15%. Данъчната основа за облагане на търговската дейност се определя по ЗКПО, т. е. формира се счетоводен финансов резултат, който представлява разликата между реализираните приходи и извършените разходи за търговската дейност. За разлика от това данъкът по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от закона е със ставка 10 на сто, а самата обща годишна данъчна основа представлява сумата от данъчните основи на всички останали доходи – от трудови правоотношения, друга стопанска дейност, наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на движимо или недвижимо имущество, прехвърляне на права или имущество, други доходи. Във връзка с изложеното правилно е взел в предвид разпоредбата на чл. 155, ал. 8 от ДОПК, а именно, че с решението РА не може да бъде изменен във вреда на жалбоподателя, то настоящата инстанция ще преизчисли единствено резултатът, като редуцира данъчната ставка от 15% на 10% върху данъчна основа в размер на 136 125,19 лв. Следователно, за 2018 г. е налице дължим данък в размер на 13 612,52 лв., ведно със съответните лихви за забава.

Тези установявания са потвърдени и от приетата по делото ССЕ и представеното допълнително заключение към същата.

Анализът е изготвен на база приетото първоначално салдо в началото на ревизионния период 01.01.2016 г., в размер на 230 000 лв., прието в оспорваното решение, като сумите са подробно описани в таблици (от стр. 6 до стр. 12 от експертизата или л. 109 до л. 125 от делото). Сумите в размер на 199

314,24 лв. и 269 341,83 лв. са отразени в РА, според който тези суми са налични в брой /разполагаеми/ в края на периода, съответно за 2016 г. и 2017 г. , а в същия момент ревизиращият орган е констатирал недостиг на парични средства в края на същите периоди. Ревизиращият орган в РА за начало на располагаеми средства в брой към 01.01.2016 г. сумата от 5000 лв. В оспорваното решение е прието, като начално располагаема сума в брой в началото на ревизирания период сумата от 230 000 лв. /формирана от дарения/ и не е приел за първоначално располагаеми сумите определени от ревизиращият екип. Експертът посочва, че математически и логически е невъзможно в началото на 2016 г. лицето да разполага само с 5000 лв., в края на периода да е доказан недостиг на средства – 317 975 лв. за 2016 г. – 118 933,31 лв. за 2017 г. , поради това е приетите от ревизиращият екип доказани разходи са повече от доказаните приходи през периода и в същия момент да се приемат за налични в края на периода располагаеми 199 314,24 лв. и 269 341,83 лв., съответно за 2016 г. и 2017 г. Методиката за изчисление на превишение или недостиг на парични средства използва следните показатели: налични пари в брой в началото на периода, доказани и приети от ревизиращия орган, налични пари в банка в началото на периода – от представеното банково извлечение, приходи през текущия период /по банка и в рой/- доказани и приети от ревизиращия орган, располагаема сума в банка в края на периода – от представеното банково извлечение, располагаема сума в брой в края на периода /изчислени по формулата 1+2+3-4-5/. Сумите от т. 5 и т. 6 отразяват или недостиг на средства, или превишение, и когато е такова се приемат за начални суми към следващата година. За 2016 г. са признати налични средства в брой в началото на периода – 230 000,00 лв., налични средства в банка в началото на периода – 104 960,41 лв., признати разходи през годината – 683 895,06 лв., признати разходи през годината – 910 622,01 лв., располагаема сума в банка в края на периода – 1 894,69, располагаема сума в брой в края на периода – 106 338,77 лв., т.е. за 2016 г. е налице превишение на приходите над разходите, тези превишения на годината се приемат за начална сума в брой към следващите години. Във връзка с посоченото сумата в размер на 106 338,77 лв. е тази сума в брой, с която е разполагало ревизираното лице в края на 2016 година и съответно тя следва да се прехвърли като располагаема на 01.01.2017 г.

За 2017 г. признати налични средства в брой в началото на периода – 106 338,77 лв., налични средства в банка в началото на периода – 1 894,69 лв., признати разходи през годината – 351 331,67 лв., признати разходи през годината – 347 248,79 лв., располагаема сума в банка в края на периода – 4 933,74 лв., располагаема сума в брой в края на периода – 107 382,60 лв., т.е. за 2017 г.

За 2018 г. признати налични средства в брой в началото на периода – 107 382,60 лв., налични средства в банка в началото на периода – 49 33,74 лв., признати разходи през годината – 290 402,77 лв., признати разходи през годината – 519 049,33 лв., располагаема сума в банка в края на периода – 108

624,53 лв., разполагаема сума в брой в края на периода – 224 953,75 лв., т.е. за 2018 г. е установил недостиг на парични средства в брой в края на периода, в размер на 224 953,75 лв., но в предвид разпоредбата на л. 155, ал. 8 от ДОПК, съгласно който РА не може да бъде изменен във вреда на жалбоподателя, се приема констатирания недостиг от РА, в размер на 136 125,19 лв. За да достигне до своя извод вещото лице е следвало методиката на изчисление за 2016 г. и 2017 г., изложени в решение № 1521/21.09.2022 г. на Д ДОДОП и след пренасяне за 2018 г. на признатата в същото решение за 2017 г. разполагаема сума /превишение на доходите, в размер на 107 282,60 лв. констатиран недостиг на парични средства в брой, в размер на 224 954,75 лв. Следвайки методиката, която е приложена в решение № 1521/21.09.2022 г. Д ДОДОП описана на стр. 19 от същото, следва, че даренията през 2018 г. , както и върнатите суми от дружеството за 2018 г. са надлежно включени в приходната част, т.е. те са били разполагаеми, поради което и няма промяна в резултата за 2018 г. Видно от направения анализ на изчисление на директора на Дирекция „ОДОП“ за 2016 г. и за 2017 г. и пренасяйки разполагаемата сума/превишение/ в размер на 107 383,60 лв. към началото на 2018 г. е налице недостиг на паричните средства в размер на 224 953,75 лв.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства и заключението на ССЕ, съдът намира, че оспореният акт, изменен в обжалваната му част като установения с РА върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 20 418,78 лв. решаващият орган е определил на 13 612,52 лв. в едно със съответните лихви, е издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде потвърден, а жалбата като неоснователна ще следва да бъде отхвърлена. По отношение на дължимите лихви, общата годишна данъчна основа за 2018г. е 13 612,52 лв. Съгласно чл. 67, ал.4 ЗДДФЛ дължимият данък е следвало да се внесе срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиването на дохода. Същият не внесен. На основание чл.175 от ДОПК, вр. с чл.1 ЗЛДТДПДВ лихвата върху сумата, изчислена от 01.05.2019 г. до 18.12.05.2022 г./ дата на РА/ възлиза на 4 189,81 лв.

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 3 от същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 2002,20 лв.

Във връзка с гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А. срещу РА №Р-22221520004636-091-001 от 12.05.2022 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В. –

ръководител на ревизията, в частта, с която е изменен с Решение № 1521/21.09.2022 г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., като установения с РА данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 20 418,78 лв. е определил на 13 612,52 лв. и лихва в размер на 4 189,81 лв.

ОСЪЖДА А. Д. А. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2002,20 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: